

Krisen

Forfatter:	Frid Ingulstad
Forlag:	Cappelen Damm
Serie:	Sønnavind
Sprak:	Bokmål
Antall sider:	256
ISBN/EAN:	9788202406110
Kategori:	Romanserier
Utgivelsesar:	2013

[Krisen.pdf](#)

[Krisen.epub](#)

Bryllupet mellom Elvira og Erlend Nicolas feires hos Hilda i Asker, og det unge ekteparet flytter til Ringstad gård. Der får de vanskeligheter når ryktene går om at Erlend Nicolas er tater.

Bestefar Ringstad blir stadig svakere, og hjemme i Maridalsveien får Johan lungebetennelse etter å ha vært ute i vinterkulden. Elise fortviler. Johan er døende, og tanken på å leve uten ham, er utholdelig.

Elise ga Hugo plassen sin, og hun ble stående ved siden av hodegjerdet mens Hugo leste høyt og ba Fadervår.

Stemmen hans var varm, klar og tydelig. Da han var ferdig, kikket Elise bort på Sigurd. Han sto med foldede hender. Det føltes som et opphøyet øyeblikk, hun ønsket bare at Elvira og Peder også hadde vært der.

De ble stående stille og bare se på Johan. Elise følte at alle tenkte det samme: Var dette deres siste stund sammen med ham?

UTDRAG FRA BOKEN:

Sebastian skulle til å svinge inn på veien og komme seg av gårde, da han plutselig fikk høre en latter han mente å dra kjensel på. Han snudde brått på hodet og fikk se Mona Charlotte stå og prate med noen eldre mennesker like bortenfor perrongen. Det lot ikke til at hun hadde oppdaget ham, og det samme kunne det være. Han følte ingenting annet for henne enn forakt, sinne og bitterhet, og da var det bedre å holde seg unna. Han saknet farten. En hest med fullastet kjerre stanset og ble stående slik at det ikke var så lett å se Mona Charlotte lenger. Ikke for henne å se ham heller, tenkte han. Et ektepar lot til å ta avskjed med henne, og de gikk sin vei mens hun ble stående alene sammen med den eldre karen. Mannen var for omfangsrik til å være faren hennes, kanskje det var en av naboene.

Han skulle til å snu for å gå hjemover da han kikket bort på dem igjen. Det var noe ved måten de sto på som vekket hans nysgjerrighet. Mona Charlotte kikket seg til alle kanter som om hun skulle være nervøs for noe.

Han skottet bortover perrongen. Alle togpassasjerene hadde forsvunnet fra stasjonsområdet, det var blitt fullstendig folketomt.

Da blikket hans falt på Mona Charlotte igjen, oppdaget han til sin store forbauselse at hun lente seg mot den eldre mannen og kysset ham på munnen!

Sebastian gapte.

Hun kunne da ikke være forelsket i en så gammel mann? Han ble stående halvt skjult bak den fullastede kjerra og følge dem med øynene. De begynte langsomt å spasere mens Mona Charlotte så seg til alle kanter.

Nå så han mannen bedre. En distingvert herre, men gammel nok til å være faren hennes. Nå la han armen om henne og trykket henne inntil seg. Hun strittet ikke imot, men lente seg inn til ham, og snart kysset de hverandre igjen. Lenge.

Herregud, eide hun ikke skam i livet? Sebastian så seg rundt, redd for at noen skulle komme, flau på Mona Charlottes vegne. Hun var tross alt gift med ham fremdeles, og hvis hun gjorde noe usømmelig, ville det gå utover ham også. Det var ille nok å kysse en annen mann, attpåtil i nærheten av stasjonen hvor noen fra bygda når som helst kunne dukke opp, om hun ikke skulle dumme seg ut ved å kurtisere en halvgammel gubbe.

Med ett demret noe for ham.

Bråten gård var nylig solgt, og det gikk rykter om at en middelaldrende enkemann fra Lillehammer-traktene hadde kjøpt den. Han skulle være steinrik, hadde Peder fortalt. Ugifte døtre av storgårdsfolk svermet rundt ham som bier om honningen, hadde han lagt til.

Men Mona Charlotte var ikke ugift, hun var ikke enke engang. Han ble så opprørt at han snappet etter luft. Brått hastet han frem forbi hesten med kjerra og kom ut på stasjonsplassen.

«Mona Charlotte?» sa han høyt.

Hun bråstoppet, slapp sin kavalier og stirret i hans retning. «Er det deg, Sebastian?» Stemmen virket usikker til henne å være.

Han fortsatte mot dem, uten å nøle. Han var fremdeles hennes mann og hadde rett til å vite hva hun holdt på med.

Til sin store glede merket han at hans vanlige unnlathet hadde forlatt ham.

«Du er så fin, har du vært ute og reist?» Den lille frykten han mente å ha registrert var forsvunnet, hun var igjen den overlegne.

«Ja, jeg har vært i Asker, hos tante Hilda og hennes nye mann.»

Mona Charlotte lo. «Du er så søt når du kaller henne tante Hilda. Hun er jo ikke tanten din. Du må hilse på vår nye nabo, herr Tobias Toftehagen. Han har nylig kjøpt Bråten gård.»

Så hadde han gjettet riktig! Han rakte ham hånden og så inn i et par små, snille øyne. Mannen var rød i ansiktet og virket forlegen og skyldbepisset, antakelig fryktet han at Sebastian hadde sett dem kysse hverandre.

Det var nesten så Sebastian fikk vondt av ham.

«Jeg hadde tenkt å oppsøke deg, Mona Charlotte. Det er vel på tide at jeg får se sønnen min, er det ikke?»

«Jo, selvfølgelig, du kan da bare komme og hente ham når du vil. Det har forundret meg at du ikke har

kommet for lenge siden.»

Han stirret uforstående på henne. «Har du glemt hva du sa da jeg forsøkte forrige gang?»

Hun lo, men latteren var ikke ekte.

«Kjære deg, Sebastian, jeg visste ikke at du var så nærtagende. Du måtte da forstå at det var en spøk. Dessuten var jeg sint på deg, og jeg er sikker på at du forstår hvorfor. Det går ikke an å jage en mor fra hennes eget hjem!» Hun så opp på sin kavalier. «Er De ikke enig med meg, herr Toftehagen?»

Mannen ble tydelig brydd. «Jeg vil helst ikke blande meg opp i en trette mellom ektefolk, Mona Charlotte, men det du fortalte, forskrekket meg. Det må jeg innrømme.»

Sebastian snudde seg for å gå.

«Da har vi en avtale. Jeg kommer i morgen formiddag.»

Tåpelige kvinnfolk, raste han inni seg på veien hjem. Gamlingen hadde i hvert fall vært ærlig, sagt «du» og kalt henne ved fornavn.

Til sin glede merket han at han ikke fantes sjalu. Tvert imot følte han lettelse. Enten måtte Mona Charlotte ha gått fra forstanden, eller hun drev et utspekulert spill for å kare til seg en steinrik mann. Betydde virkelig penger så mye for henne at hun ville dele ekteseng med en gammel gubbe bare for å bli rik? Han ristet uforstående på hodet. Tenk om han skulle ha giftet seg med en gammel kvinne? Han grøsset ved tanken.

Det gledelige var at han skulle få hente Lille-Hugo og ha ham hos seg, i hvert fall en dag. Det hadde Mona Charlotte sikkert ikke sagt ja til hvis Tobias Toftehagen ikke hadde stått der. Han kjente mismotet langsomt slippe taket og noe stort og godt fylle brystet. I morgen skulle han endelig få se sønnen sin igjen!

Sult eller sykdom? Hva var årsaken til den demografiske krisen i Norge først på 1740-tallet? Cuba-krisen
Inneholder hva som skjedde under Cuba-krisen, hvorfor og konsekvenser av det som skjedde. Innledning:
Cuba-krisen, den kalde krigens høydepunkt. Da verden var nærmere 3. verdenskrig enn noen gang, en stor, totalutslettende atomkrig som vi aldri har sett. Norges største nettsted. Oppdateres minutt for minutt på siste nytt innen sport, innenriks, utenriks, og underholdning. Den syriske borgerkrigen er en konflikt mellom myndighetene, ledet av Bashar al-Assad, og en rekke opprørsgrupper. Flere av opprørsgruppene kjemper også seg imellom. Den økonomiske krisen i Venezuela er så sterk at den minner om et land i krig, ifølge førsteamanuensis Leiv Marsteintredet. Slik beskriver Røde Kors-sjefen situasjonen i Jemen: «Et helvete på jord» og «den mest alvorlige krisen i verden» Regjeringen vil kjøpe seg ut av krisen med pakke på 6 milliarder. Her er tilbudet fra regjeringspartiene til KrF og Venstre. Siste nytt innen nyheter, sport, fotball, økonomi, kultur, reise, jobb og mye mer fra Norges eldste dagsavis Psykisk krise "Krise!" står det nesten hver eneste dag i avisoverskriftene. I dagligtalen brukes ordet svært ofte og om de forskjelligste ting og forhold.